

ஐந்தாம் பருவம் : 2010; பக்கம் 126.

என்பது பற்றித் துள்ளத்தில் அணுகுவனையிடுவது. விரிவான வாசிப்பும், ஆழமான விமர்சனப்பண்பும் இல்லாது ஒரு வாசிப்பை முன்வைத்தல் என்பது கடினமானது.. ஈழத்திலிருந்து எனக்கு வாசிக்கக் கிடைத்த பிரதிகள் மிகச் சொற்பமே. எனவே ஈழத்திலுக்கியம் என்ற வகைக்குள் ஈழத்திலிருந்தும் புலம்பெயர்ந்தும் வந்த பட்டைப்புகள்களைச் சேர்த்து, சில வாசிப்புகள் என்னை முன்வைக்கலாமென்று நினைக்கின்றனே. அத்துடன், இது எதற்கான முடிந்த முடிபுகளோ அல்ல என்பதையும் தயவுசெய்து கவனித்திடுகொள்ளவும். மேலும் போர்தினுவிட்டுப் போயிருக்கின்ற ஈழத்துச் சமூகத்தில், இன்று இலக்கியம் பசுவது கட்டி ஒருவகையில் அபத்தமானதுதான்.

சமீபகால ஈழத்திலுக்கியம் என்பதை 2000ம் ஆண்டுக்குப் பிறகான சில பிரதிகளினிடாக அணுக விரும்புகின்றனே. ஈழத்திலுக்கியத்தில், மிக நீண்டகாலமாக புனைவுகளின் பக்கம் தீவிரமாக இயங்கியவர்கள் என, எவ்வகையினும் கண்டுகொள்ளுதல் சற்றுக் கடினமாகவே இருக்கிறது. விமர்சனத்திறையில் ஒரு தொடர்ச்சியும், தொடர்ச்சியும் இருந்தபேரால், புனைவுகளின் வழியே நம் மிடையே ஒரு தொடர்ச்சி இருந்ததில்லை. அவ்வாறு இல்லாதது நல்லதா கட்டாதா என்பதைப் பிறகொரு நேரத்தில் பார்ப்போம். இந்தக் காலப்பகுதியில், ஓரளவு தொடர்ச்சியாகக் கிடைத்த துள்ளத்தில் தீவிரமாக இயங்கிவந்த விலவர்த்தினத்தலை இழந்திருக்கின்றோம். இன்னொரு பகுதியில் மிகவும் நம்பிக்கை தந்துகொண்டிருந்த எஸ்.பேரையிடுக இளம்புவியில் துப்பாக்கியிற்குப் பிலியும் கட்டாத திருக்கின்றோம். ஆகவே ஈழ இலக்கியத்தை வாசிப்புகள் செய்யவிரும்பு ஒருவர், பற்றிலகை காரணிகளான, தொடர்ச்சியான போர், இடம்பெயர்ந்தல், சூழ்ந்திரமாக எதையும் எழுதமுடியாத சமூகம் என்பவற்றைக் கவனித்தல் கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது. இதனை விமர்சனக்கருவிக் கும்க்கியமாய் இந்தியாவில் சொகுசான சமூகத்தில் இருந்துகொண்டு, வருமான வசதிகளாகக் கட்டி மட்டும் பக்கத்தில் பற்றிண்டு கொண்டிருப்பவர்க்கு விளங்கப்பட்டுத் துவது கடினம்.

ஈழத்திலுக்கியம் என்பதே அவற்றின் நிலப்பெயர்ச்சுக்கும், கலாசாரத்திடுங்குக்கும் ஏற்பு உட்பிரதேசங்களிலையே வித்தியாசப்பட்டுவது. உதாரணமாக யாழில் வெளிவரும் பட்டைப்புக்கு, பிரயோகிக்கும் விமர்சன அலகுகளை மிடையிடுகத்தில் முன்வைக்கமுடியாது. முற்றிலும் வித்தியாசமான சமூகம் மிடையிடுகத்தினுடையது. கிடைத்த எழுதும் மிடையிடுகப்பெண்ணொருவர் ஒரு நேரகாணலின்போது, தான் ஒரு பட்டைப்பு எழுதி அனுப்புவது என்றால் கட்டி 4 மலை நட்டிந்துவந்ததே தப்பால் பட்டிக்குள் போடவனையிடுகின்றது என்பதுடன், பின்னாலுள்ள பற்றிச்சமூகல் கிடை முன்வைத்தே நாம் மிடையிடுகப்பட்டைப்புக்களை அணுகவனையிடுகின்றது. அதேபோன்று வட்டிக்கிலிருந்து துர்த்திப்பட்டு முஸ்லிம்க்கினிந்தும், கிழக்கில் இருக்கும் முஸ்லிம்க்கினிந்தும்

வாழ்வு நிலை என்பது கட்டி முற்று முழுதிலும் வறோபுடிக் கட்டியது. இந்த வித்தியாசங்கள் அவர்களுள் பட்டைப்புகளில் ஊடாடும் விவர விளங்கிக்கொள்ளாது ஒரு வாசிப்பை நாம் எளிதாகச் செய்துவிட்டு முடியாது. இவ்வாறே முற்றுமுழுதாக வாழ்வு காலகைப்பட்டுப் பூதிய நாட்டின் சமூகத்தில் வாழத்தொடங்கும் பாலம்பெயர்ந்தது வர்களுக்கும் வறோவிதமான பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன.

2.

2001ம் ஆண்டு ஷோபாசக்தியின் 'கொரில்லா' ஒரு பூதிய பாய்ச்சலை தமிழ்ச்சமூகத்தில் ஏற்படுத்துகின்றது. கதைக்களத்தில் மட்டுமில்லாது புனைவின் மொழியிலும் அது வித்தியாசத்தைக் கொண்டிருந்தது. அழுது வடிந்துகொண்டிருந்த மொழியில், கதை சொல்லிக்கொண்டிருந்த ஈழத்தமிழர் பட்டைப்புகளில், இது ஒரு பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மிக உக்கிரமான அரட்சியலை, அங்கத்தே தோடும் இணைத்துக்கொண்டதால் -எப்போதும் அரட்சியல் பச்சைப்பிபிக்கின்ற தமிழர்கள்- அது வகைவிரவைக தனக்குள் இழுத்துக்கொண்டது. அதே ஆண்டு அ.முத்துலிங்கத்தின் 'மகாராஜாவின் புகைவண்டி' காலச்சுவடும் பதிப்பாக விற்கின்றது. அதற்கு முன் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் முத்துலிங்கத்தின் கதைகளே வாசித்தவர்களுக்கு -முக்கியமாய் தமிழ்க் வாசகர்கள்- இப்படி தங்களை எளிதாகப் புனைகளை வகைக்கின்ற ஒரு கதைசொல்லி இருக்கின்றார் என்பதை அறிகின்றார்கள்.. ஷோபாசக்தியும், முத்துலிங்கமும் பூதினங்களில் வாசகர்களின் கவனத்தைக் கோருகின்ற அதவேளையில், கவிதைகளில் 2000ல் ஆழியாளின் 'உரத்த பச்சை'வும், பா.அகிலனின் 'புதுங்குகுழி நாட்களும்' கவனத்தைப் பெறுகின்றன. காதல் முறிவின்போது என்னிடம் இருந்து எல்லாவற்றையும் திரும்பிப் பெறுகின்ற நீ, எப்படி எனக்குத் தந்த முத்துலிங்கமும், விந்துக்களையும் திரும்பிப் பெறுவாய்? என்று அறந்தது கடைக்கின்ற களேவிகள் ஆழியாளிடமிருந்து வெளிவருகின்றது, பா.அகிலனோ இழந்து போன காதலை, மஞ்சள் சணல் வயலில் விழுகின்ற சரியனாய் ஆக்கின்ற பட்டிமங்களில் எழுதுகின்றார்.

ஷோபாசக்தியைப் போல, மிகப்பெரும் பாய்ச்சலை புனைவாத்தாளத்தில் நிகழ்த்திக் கட்டியவர்கள் என்று, மிகவும் நம்பப்பட்டு சிக்கிரவிரத்தி 'யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகத்தோடும்' ஒருவித உறக்கநிலைக்குப் போனது ஈழத்து இலக்கியப்பிரப்பில் ஏமாற்றமே. யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகத்தின் சில கதைகள் உணர்ச்சித்தளத்தில் மட்டும் இருக்கின்றன என்றாலும், அதில் உணர்வை நேர்மையாகவும் துணிச்சலாகவும் கற்றுப்பெட்டிருக்கின்றது என்பதால் முக்கியம் வாய்ந்ததாகிவிடுகின்றது. மேலும் மட்டிக்களப்பு மொழியின் வாசனை கதையெங்கும் மலர்ந்ததுபடியே இருப்பதுவும்

கவிவழிக் கவிதா து. இதே காலகட்டத்தில் இலக்கிய உலகில் காலம் சிறந்துப் பிந்தி நுழைந்தாலும் மிகுந்த சிறை சிக்கனத்தோடும் அழகியலோடும் திருமாவளபிவின் நுழைகின்றார். பின்வயில் உழுவில் முன்னவர் சிலரின பாதிப்பு இருந்தாலும் சிறந்த கவிதைகள் சிலவற்றையாவது அதில் அடையாளங்காண் முடியும். பின்வயில் உழுவிற்குப் பிறகு அத்தே இரவு அத்தே பகலில் வறொரு தாளத்தில் கவிதைகளை திருமாவளபிவின் நகர்த்த முயன்றிருக்கின்றார். ஆனால் அவரது 3வது தொகுப்பான இரவு-யாழி இவ்விரவு தொகுப்புகளை விடும் முன்னகர்ப் வணையிதற்குப் பதிலாக சற்றுத் தேங்கிப் போனது ஒருவகையில் ஏமாற்றமே. இதே காலப்பகுதியில் கண்டாவிலிருந்து தேவே காந்தனின் 'கவிதா காலம்' காலம் பதிப்பாக விருகின்றது. மகாபாரதம் நமது ஈழத்துச் சமீபவிற்கு ஏற்ப மறுவாசிப்புச் செய்யப்படுகின்றது. நாம் அறிந்த மகாபாரதம் பாத்திரங்கள் கவிதா காலத்தில் வறொ வறொ வடிவங்கள் எடுக்கின்றன.. வாசிப்புக் கவிதைகளைக் கோரும் இப்புதினம், ஏற்கனவே வெளிவந்த எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் உப்பாண்டவத்தின், பெரும் வெளிச்சத்தில் பின் தங்கிவிட்டதோ, என்கின்ற ஆதங்கம் இப்போதும் எனக்கு உண்டு.

2001ல் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட சமாதானக் காலம், வன்னியிலிருந்து நாம் இதுவரையில் அறியாத கவிதைகளை எம்முன்னே கொண்டுவரத் தொடங்குகின்றது. ஏற்கனவே அறியப்பட்ட தாமரசைச் சுவையின் 'அழுவதற்கு நரேமில்லை' சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவிருகின்றது. அதேபோன்று தினது பிள்ளைகளை ஈழப்போர்க்குப் பிலிகொடுத்து, தானும் ஒரு போராளியாக இருந்த தமிழ் மகள் என்ற கவிதைசுவையின் 'இனிவானம் வெளிச்சிரும்' விருகின்றது. வறொமகைகள் வாழ்ந்து, திரும்பி மாகி சில விருடங்களில் கணவனால் கவிட்டப்பட்ட உறுதியாக ஒரு வன்னிப் பண்ணின் கவிதை, மிக அற்புதமாக அதில் பதியப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவரையில் ஆண்களின் குரல்களின் வழியே விழந்த போராட்டம் குறித்த கவியால்களை தமிழ் மகள் வறொரு விதத்தில் அணுகுகின்றார். இந்நாவலின் ஆண்கள் வியந்ததோத்தும் வீரத்ததை அதிகம் கொண்டாடாது, இப்போராட்டம் தமக்கு வறொ வழியில்லாது தணிக்கப்பட்டது, தமது இரத்தில் என்பதே இப்போராட்டத்தோடு இணைந்துள்ளதென நின்கைகும், ஒரு பண்ணின் மனநிலையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. போர்குறித்தும் போர் நடத்தப்பட்டது குறித்தும் நமக்கு பல்வறொ களேவிகள் இருக்கின்றபோதும் தாம் உறுதியாய் நம்பிய ஒரு நிலைப்பாட்டுக்காய் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களின் புதினம் என்றவகையில் இந்நாவல் முக்கியமானதே. மகசிம் காரக்கியின் தாயிற்கு நிகரான எத்தனை ஆயிரம் மாயிரம் தாய்களை நாம் நமது நிலப்பரப்புகளில் கண்டிருக்கின்றோம். அவ்வாறான ஒரு தாயின் கவியே இது. மலேயப் புலிகளின் அரசியல் துறையில் இருந்த மலமைகள் எழுதிய 'புதிய கவிதைகளிலும்', வெளிச்சம் சஞ்சிகையால் தொகுக்கப்பட்ட 'வாசல் ஒவ்வொன்றும்' சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் போர்க்கால வன்னிச்சமீபில் அங்கே வாழ்ந்தவர்களால் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதேபோல மலமைகளை கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்ட 'இசை பிழியப்பட்ட வீணையையும்' நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இந்த இடத்தில் பெயர்களைப் பட்டியலிடுவதே சற்று நிறுத்தி, மீண்டும் தொடர்ச்சியாக எழுதுவது/ எழுதாமல் இருப்பதின் பள்ளிகுறித்து சற்றுப் பார்ப்போம். பல்வற்று புறக்காரணங்கள் இருந்தாலும், ஈழத்தில் க்கியத்தில் நிலை சில பட்டைப்புகளை எழுதிய எத்தனையோ பேர்கொண்ட பட்டியல் 'மகோகவாசலோடு' நிறுத்திவிடவில்லையா? 'மக்கத்துச் சால்வை' எம்.ஹீன் பா 40 ஆண்டுகளாக எழுதினாலும் 'அவளும் ஒரு பாற்கட்டில்' என்ற தொகுப்பில் 25 கதைகளை மட்டும் தானே தொகுக்க முடிந்திருக்கின்றது. ஆனால் வாசிக்கும் நாம் ரஞ்சுகுமாரையோ, ஹீன் பாவையோ, ஏன் அரபியில் தள்ளத்தில் கோவிந்தனையோ தொடர்ச்சியாக நினைவுகூர்ந்து கொண்டோமானே இருக்கின்றோம். இதையே தான் ஈழத்தின் தனித்துவமான ஒரு பண்பு என எடுத்துக்கொள்கின்றேன். எங்களுக்கு -அதாவது வாசகர்களுக்கு- ஒரு பட்டைப்பாளி ஒன்றிரண்டு நல்ல பட்டைப்புகளைத் தந்தால் கட்டி அவர்களைக் கட்டியவர்கள் என்றுதான் எமது ஈழத்து மரபும் வாழ்வும் கற்றுத்தந்திருக்கின்றது. இந்த மரபு இப்போதுதான் தொடங்கியிருக்கின்றது என்பதில்ல, சங்ககாலக் கவிஞர்களை இப்போதும் நினைவுகூர் எங்களுக்கு அவர்களுள் ஒன்றிரண்டு பாடல்களே போதுமாயிருக்கிறது அல்லவா?

இந்தக் காலகட்டத்தில் இணையம் பல புதிய பட்டைப்பாளிகளை அடையாளங்காட்டுகின்றது. முக்கியமாய் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முரணவெளி தள்ளத்தில் ஹீரி எழுதித் தொடங்குகின்றார். முரணவெளி தள்ளத்தில் வெளிவந்த ஆமிரபாலியின் கவிதைகளும், அமெனனின் 'வெளிச்சகட்டுகள் தவேபைபடுவோர் படிக வண்பிய குறிப்புகள்' என்பதும் 2005ற்குப் பிற்பாண பட்டைப்புகளில் கவிதைத் தகைக் கோர்புவை. வெளிச்சகட்டுகள் தவேபைபடுவோர் கதை இராணுவத்தால் மட்டப்பட்ட யாழ் நகரின் வாழ்வைப் பதிவுசெய்கின்றது. விரும்பியோ விரும்பாமலோ சமூகவியல் நிர்ப்படுத்தற்குள் உந்தப்பட்ட இராணுவத்தோடு திற்பால் உறவு கொள்கின்ற சிறுவர்களின் பாததிரங்கள் இதில் வருகின்றது. இக்கதையில் அநகேமான ஈழத்துச் சிறுகதைகளில் விபரிக் கப்படுகின்ற 'கொடுமகைகாரி' இராணுவம் என்ற பாததிரம் இராணுவத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டதே கவிதைத் தில் கொள்ள வேண்டியது. மிக உக்கிரமான போர் சமூக நலம் காண இரண்டு தரிவுகளைக் கொடுக்கின்றது; அதிலொன்று நாம் 'வீரனாகி'ப் போர்க்களத்திற்குப் போவது. அல்லது இன்னுமொரு வாய்ப்பாக இருக்கக்கூடிய காமத்தின் உச்சத்திற்குள் சிக்கிக் கொள்வது. மலேம் இணையத்தில் ஈழத்திலிருந்து எழுதிக் கொண்டிருந்த நிவதோ, சித்தாந்தன போன்றோரின் கவிதைகளும் கவனத்தகைக் கோர்புவையாக இருந்திருக்கின்றன.

2005ற்குப் பின் மத்தியில்க்கும், சோபாசுத்தியும் பரவலான கவனத்தைப் பெற்றதால், நாம் அவர்களுள் பிற பட்டைப்புகளைச் சற்று மறந்து பிறரைப் பார்ப்போம். சமூகதிருப்பினின் 'யாதுமாகி' தொகுப்பு மிதர பதிப்பகத்தால் வெளிவருகின்றது. அவற்றில் அநகேமானவை வானொலிக் குழுதியவை என்றாலும் ஒரு பண்ணின் அகவுலகம் மிக நுட்பமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றது. முக்கியமாக 'வடகை' என்று சமூகதிண்பையில் எழுதிய கதை கவனிக்கத்தக்கது. திருமணமான

பல வறோ படபைப் பாளிகளின் படபைப் புக்குளைத் தொகுத்து இலண்டனிலிருந்து பதிமநாப ஜயபீர் (கண்ணில் திரியுது வானம்), பிரான்சிலிருந்து ஷோபா சக்தி, சுகன் (சுனதபுரமபோதினி, கறுப்பு), கனபடாவிலிருந்து தவேகாந்தன் (கர்), தமிழகத்திலிருந்து அ.மங்கை (பெயில் மணக்கும் பொழுது), சுவிலிலிருந்து ரஞ்சி (மை) போன்றோர் வளையிட்ட தொகுப்புகள் சமகால ஈழத்து இலக்கியம் குறித்த பலவறோ குறுக்கு வெட்டு முகங்களைத் திருகின்றன.

3.

ஈழத்திலக்கியம் (அதாவது ஈழம் மற்றும் புலம்பெயர்) கடந்த பத்தாண்டுகளில் பெரும் பாய்ச்சலை நிகழ்த்தியிருக்காவிட்டாலும், கவனம் பெறும் படபைப் புக்களை இந்தச் சுகாபத்தித்தில் தந்திருக்கின்றது. அவற்றுக்கு ஆதாரமாய் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட படபைப் புக்கள் சில உதாரணங்களாகும். இதனை இன்னொருவகையாய் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் தமிழகத்தில் எவ்விதமான பாய்ச்சலுக்கிடம் சார்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பின்னணியில் வதைத்துக் கட்ட அணுகலாம். இவ்வளவு பெரும் சனத்தொகையும், எங்களைப் போலன்றி போரில் லாச சிழ்நிலையில் கட்ட தமிழகத்திலிருந்து விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய முக்கிய படபைப் புக்களே வந்திருக்கின்றன. ஈழ, புலம்பெயர் படபைப் பாளிகளில் அனகேர் ஒருகாலத்தில்தான் உற்சாகமாய் நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடியதாக இயங்கிக்கொண்டு இருப்பதும் பிறகு சடூதியாக ஒருவிதமான உறையலைக்குப் போவதும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. அந்த இடவளையலை நிரப்ப அடூத் தவர்கள் வரசற்றுக் கட்ட காலம் நாம் காத் திருக்கவணேடியிருக்கின்றது. தமிழகத்தில் ஒப்பீட்டளவில் எங்களைவிட கணிசமானோர் இலக்கியச் சிழ்லில் இருப்பதால் இவ்வாறு ஒரு உறையலை அவ்ர க்குள் கு ஏற்பட்டாலும், அடூத் தவர்கள் அந்த இடத்தின் வெற்றிடத்தை உணரமுடியாதது வந்து நிரப்பிவிடுகின்றார்கள்.

மலேம் குறிப்பிடும்படியான போர்க்கால இலக்கியங்களோ, அல்லது புலம்பெயர் வாழ்வின் நெருக்கடிகளோ மிக விரிவான தளத்தில் பதியப்படவில்லை என்கின்ற முணுமுணுப்புகளை தமிழகத்து ஜாம்பவான்களின் மச்சில் அடிக் கடி வந்து விழப்பார்க்கின்றோம். மிக அற்புதமான போர்க்கால இலக்கியங்களைத் தந்த ரஷ்யா (சோவியத்து ஒன்றியம்) உட்பட்ட பல நாடுகள் post war வரை அதாவது போர்க்குப் பின் பான நீண்ட காலம் வரை காத் திருக்கவணேடியிருக்கின்றது. 1ம், 2ம் உலகப்போர் பற்றியும் ஹிடலர் பற்றியும் வளையிந்த அதிகமான பதிவுகள் 20ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே வந்திருக்கின்றன. ஆகவே போர்க்குள் 3 தசாப்த காலத்தடைதங்கள் பறிகொடுத்த ஈழத் தமிழரிடமிருந்து உடனடியாக இவ்வாறான படபைப் புக்கள் வரவணேடும் என எதிர்பார்ப்பது என்பது கட்ட, இவர்கள்கு இன்னும் உலக இலக்கியங்கள் பரிட சயமாகவில்லையே என்ற எண்ணத்தலை வரச்செய்கின்றது. அதேபோன்று முற்றுமுழுதாக வரே பிடுங்கப்பட்ட புலம்பெயர் வாழ்வின் காலப்பகுதி என்பது கட்ட விரலாற்றை முன் வதைத்துப் பார்க்கும் போது மிகக் குறுகிய காலமே. வரே ஒழுங்காய் பூதிய இடத்தில் பதிக் முன்னரே வானை

முட்டும் மரங்களை எதிர்ப்பார்ப்பதும் அவ்வளவு நியாயமாகாது.

கட்டிந்த 10 வருட காலத்தில் கவிதை, சிறுகதை போன்றவற்றில் கவினிக் கதைகளைப் பட்டைப்புகளைப் பதிவு செய்து ஈழத்து இலக்கிய உலகம் நாவல்களிலே விமர்சனம் உள்ளிட்ட அபுனவைத்துள்ளத்தில் அதிகளவு சலிப்புக் களை ஏற்படுத்தவில்லை என்றே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நாவல்கள் என்று பாரக்கும்போது ஷோபா சக்தியின் 'கொரில்லா', 'ம', தவேகாந்தனின் 'யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்', 'நிலாச்சமுத்திரம்', நட்சேபினின் 'வண்ணாத்திக்கூளம்', 'உனையே மயில் கொண்டு', விமல்குழந்தைவலுவின் 'வள்ளாவி', அ.முத்துலிங்கத்தின் 'உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள்'. ரகுநாதனின் 'ஓர்ப்புணங்காட்டுக்கிராமத்தின் கதை', எஸ்.பொவின் 'மாயினி' போன்றவையே ஓரளவு வாசித்து கவினிக் கதைகளைப் பட்டைப்புகளாய் இருக்கின்றன.

இதில் கொரில்லா, ம, யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம் போன்றவையே முக்கியமடையப் பட்டைப்புகளாகின்றன. வண்ணாத்திக்கூளம் சிங்கள/தமிழ் உறவுகளை அதிக ரொமானிசை செய்துபோல இருக்க, உனையே மயில் கொண்டு ஓர் ஆணாதிக் பரிபுதியாகவும் யாழ்ப்பாணியக் கற்குள் அதிகம் கொண்டதாகவும் தரிகின்றது. ப்புணங்காட்டுக்கிராமத்தின் கதை ஈழத்துப் பஞ்சமர் வாழ்வைச் சொல்லி முற்பட்டும் ஓர் பட்டைப்பு என்றாலும் அதில் சில விடயங்கள் திருப்பிச் சொல்லி ஒருவித அலுப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. சிறந்த கதை சொல்லியாகத் தன்னையே போதும் நிறுவிக் கொள்ளும் எஸ்.பொமிக் மோசமானி தமிழ்த்தேசியப் பரிச்சாரிக் கதையாக மாயினியைத் தந்திருக்கின்றார். அ.முத்துலிங்கத்தின் உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள், அவை தனித்தளவில் சிறுகதைகளாய் இருக்கின்றதே தவிர ஒரு நாவலுக்கான வற்றியை அது அடையவே இல்லை. விமல்குழந்தைவலுவின் 'வள்ளாவி' விளிம்புநிலை மனிதர்களைச் சித்திரிக்கும் போது இருக்கவேண்டிய நுண்ணியபார்வையைத் தவற விட்டுவிடுகின்றது.

ஆனால் நமக்கு விதிகப்பட்ட புறவயமான வாழ்வுச்சுழலை மட்டும் காரணங்களாய்க் காட்டி நாம் தப்பித்துவிடவும் முடியாது. ஏன் இன்னும் எமது பட்டைப்புகள் தமது தள்ளித்தலை உலக அளவிற்கு விசாலிக் கவில்லை என்று யோசிக்கும் போது ஒழுங்கான விமர்சன மர்ப்பு தளர்ச்சியாக வளர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது முக்கிய காரணமாய் தோன்றுகின்றது. நம் பட்டைப்பாளிகள் சக பட்டைப்பாளிகளிடையே வாசகர்க்களிடையே விரிவான உடையாடல் களை நிகழ்த்தாது தங்குள்ளின் சாளரங்களை இறுக்க முடிக் கொண்டிருப்பது இருப்பது இன்னொரு காரணமாக இருக்கக்கூடும். மற்றும் -இதனைச் சொல்லுவதால் சிலருக்கு கோபம் வருகக்கூடும் என்றாலும் - நாம் இன்னும் அரபியில், சினிமா தளர்க்கும் இலக்கியம் விரை இந்தியா மீதான் அடிமை மோகத்திலிருந்து வளியே வருவில்லை என்பதையும் கற்றுத்தான்

